

Выходитъ во Львовъ що Вторника, Четверга и Суботы (кромъ рускихъ съятъ) 4-й год попол. Литер. додатокъ "Библиотека наизнам." выходить по 2 печат. арк. кушъ каждого 15-го и послѣднаго для каждого мѣсяца. Редакція, администрація и експедиція подъ Ч. 44 улица Галицка. Вотъ листы, несмыкъ рекламиація належить пересыпать подъ адресомъ: редакція администрація "Дѣло" Ч. 44 ул. Галицка. Рукописи не звортъ только на поперечне властерожъ. Поздніе число съятъ 12 кр. а. в. Оголошеніе привинтъ по цѣнѣ 6 кр. а. в. бѣ одни строчки печатной. Рекламиація неопасна вѣльшъ отъ порта. Предплату наложъ пересыпать франко (найлучше почтовымъ переказомъ до: Администраціи часописа "Дѣло" ул. Галицка, Ч. 44).

ВП. Чита́льня въ Россіи просимо ма-воинну, щобъ кидався нерозважно до борбы, на увазѣ, що въ вымовѣ *ль-ji, ь, ы-i, и* (въ котрой успѣхъ годъ було предвидѣти). Гамбета бувъ реальнимъ политикомъ и бажавъ впереди и на кращіи слобѣ) = *ы, и* (на початку редъ Францію милитарно организовати, скрѣслобѣ и по самозасновахъ) = *i, ь* (на початку комбинаціи и союзы, въ якій би могла вйті въ одної сторони Франція а въ другої би могучій соперникъ). Яко тверезий политикъ выждавъ днѣ пригдної хвилѣ терпеливо и казаць рѣшучо, що скорше положивши въ довоину, якъ допустити Францію до ворохобного порыву.

Въ 183 роцѣ выходить "Дѣло" три разы на тыждень, що вторникъ, четверга и суботы. Условія предплат поданія заголовкомъ листъ. Тамъ поданія такожъ предплатна цѣна "Библиотеки наизнаменитшихъ повѣстей".

Політичній виділъ

послѣ смерти Гамбети.

Цѣла глитика европейска обертається що около єго пытання, якій можливій наслѣдства може бти смерть Гамбети для паневропейської ситуації въ Европѣ. Въ великомъ таєвѣ політичныхъ комбінацій проявляється два головні погляди. Після однихъ Гамбета бувъ тымъ неумолимымъ мужемъ отплати и яко остаточу цѣлью своїхъ политики витѣвъ боязанькоутраченой Альвазії и Лотарингії, отже смерть єго видала Европу бти ѿнучого вищевиша европейского мира. Паневропейськіи відношениа звеличають Гамбету яко уособленіе отплати, хота съ єго смертю єсли въ не вдашася разъ съ нимъ въ могилу, то єдай стала дуже проблематично; а навѣть болодочко поставляють єго славофіломъ позаважи и для Франції и для Славянъ ідставляється Нѣмеччина спольнимъ ворогомъ. Чрезъ смерть Гамбети паднесеться на європейськіи креси, нѣбы для ознаки певнѣшнього мира, хѣ биржѣ дбяють лиши про найблизишу будзность, а та безъ сомнѣнїя представлѧє вѣкої небезпечної вѣ въ Франції, нѣ для Европы въ загалѣ. Смерть Гамбети утворила въ скиту политичніи Франції прохнене мѣце, затре донерва треба въ єйсі способъ виправити, а бѣ тога сменно бде зависѣти, яку осіяю єго отпора Франція въ Европѣ и після того прояснити, чи чрезъ смерть Гамбети Европа що възкала чи тратила. Єнъ бо пено не мавъ іншої замѣї, якъ надати Франції привалене и мѣце въ Европѣ и тому же оглядався за бжными союзами; бѣ занадо добре знати єї виност воеvного щасти, азандо вмѣшка післявть нѣмечку силу

Нѣмеччина може тому торжествувати, що безъ клопоту передъ переведенемъ грэнного плану отплати позабулася противника, небезпечайшого, якъ цѣла армія, а англійскій "Times" справедливо по части замѣчають, що черезъ усуненеї найнебезпечнѣшого соперника Нѣмеччина возвме зновъ значну перевагу въ Европѣ, и политична рѣвновага европейска, о сколько она ще существует, заколебавши. Франція перестала бути небезпечною для Бисмарка після смерти мужа, который одинъ бувъ въ силѣ зворушити цѣлій народъ, а мавъ на столько популярности и розваги, щобъ погамувати народъ ажъ до пригдної хвилї.

Та ють Франція перестала бути такъ небезпечною для Нѣмеччини, а всежъ Бисмаркъ тымъ бачнѣшимъ окомъ мусить позирати въ ту сторону и глядѣти за ходомъ дѣла во Франції. Тутъ бо высувається іншій виділъ на дѣла Франції, противоположный погляду тихъ круговъ, котрій власне въ смерти Гамбети добачають грэнні наслѣдки для мира европейскаго. Не запускаючись въ розбрѣвъ внутрїшнього стану республики Французской, мусимо замѣтити, що умѣреніи республиканцѣ, побавленіи проводника, виставленіи на напрѣвъ двохъ сторонъ, интранаїгентствъ и радикаловъ въ одної, а монархистовъ и консерватистовъ въ другої. Можна надѣяться скрѣплена радикаль, тымъ лекше слѣдувалабъ реставрація монархична. Легитимисты давно вже оглядаються за якимъ Монкомъ, котрый посадивши короля въ Фроедорфу на престоль предківъ. Такъ радикалы якъ и консерватисты будуть чѣнити ідеї отплати, щобъ тымъ здобути себѣ популярнѣсть мѣжъ Французами, бо сторонництво, котрое бы абдиковало въ тої ідеї, вже въ зародѣ не малої жизненности. Селижъ бы радикалы скрѣпились, то про ихъ

ворохобнѣсть и загонистѣсть миръ европы. бувбы бльше загроженій, бо годъ допустить щобъ єми вивалася Австрія, а навѣть Россія, хиабы тамъ паневропейськіи вхопили зовсѣмъ керму въ свои руки. Нинѣ однакъ півднѣриадова праса россійска горячо доказує потребу трицѣсарскаго союза, щобъ можна тымъ успѣшише выступити противъ захѣдно-европейскому радикализму. Зовсѣмъ лекше прійшлиосьбы монархичнїи Франції найти союзника, але понеже нинѣ вже республика тамъ сконсолидовалася и оперлась на масъ народу, отже мусѣлабъ монархія вивисати на своїмъ прaporѣ бѣзъсканье утраченыхъ въ 1870 р. краївъ, єсли хотѣла удержатись. Монархична Франція стала отже грэннѣшою для европейскаго мира, якъ Франція съ радикальнымъ правительстvомъ, бо радикальна республика стояла бѣзъобнена, сама противъ Нѣмеччини, а монархична найшлабѣ легко союзникова. Съ Гамбетою не вѣшла отже въ могилу ідея отплати, а навѣть высунулась значно впередъ. Бисмаркъ во всѣхъ своихъ дѣлахъ не спускає Франції въ ока а то наслѣдкомъ забору Альвазії и Лотарингії, которыхъ Французамъ годъ забути и понехати, хочъ вже забули и про Седанъ та міліарды. Можна сказатьи, що такъ якъ въ другої половинѣ осьмнайцятого столѣття вся политика европейска оберталася около Шлезії, такъ теперь бѣ десяти лѣтъ все обертається коло Альвазії и Лотарингії, а бѣ меншихъ або большихъ видідовъ отплати буде зависѣти, якъ поверненія политика берлинська. Нѣмеччина нѣчого бльше не бажає, якъ того, щобъ въ борбѣ радикаль и консерватистовъ дѣсталася керма Франції въ руки загонистого радикала, котрыйбы не въ пору борався до отплати, для котрої Гамбета виглядавъ пригдної хвилї, або навѣть старавшися поладити ту справу передъ интернаціональнимъ трибуналомъ.

Якъ доносять польскіи газеты, презесть підграeцкої ради поїтвової скликавъ єзъ препорученія польскаго коміту центрального колькадесять бльше званыхъ лицъ въ поїтвѣ на день 11 л. с. м. до Підграeць, щобъ заявяти комітетъ передвиборчій поїтвової. Зъ запрошенихъ Русиновъ въ інтелігенції явились: о. Дудыкевичъ въ Підграeць, о. Гузарь зъ Завалова и судія нов. п. Рошкевичъ. Въ дискусії забирали голосъ о. Гузарь и Дуды-

Предплати на "Дѣло" для Австріи:		Для Россіи	
на цѣлій рокъ .	12 кр.	на цѣлій рокъ .	12 руб.
на півъ року .	6 кр.	на півъ року .	6 руб.
на четверть року .	3 кр.	на четверть року .	3 руб.
за додатокъ:		за додатокъ:	
на цѣлій рокъ .	16 кр.	на цѣлій рокъ .	16 руб.
на півъ року .	8 кр.	на півъ року .	8 руб.
на четверть року .	4 кр.	на четверть року .	4 руб.
на саму додатокъ:		на саму додатокъ:	
на цѣлій рокъ .	250 кр.	на цѣлій рокъ .	5 руб.
на півъ року .	125 кр.	на півъ року .	2 р. 50 к.
на четверть року .	62 кр.	на четверть року .	6 кр.

жакували кривиды Русиновъ, а по-званивши внесеніе, щобъ польскій центральний порозумѣвся съ цен-итетомъ рускимъ и щобъ комітетъ спільно поставили та подграeцкій. Всѣ вѣбрави ти на тое внесеніе о. Ду-свому делегатови попи-мъ скромъ центр. коми-

ДО

(Переглядъ політич. життя буковинськихъ Русиновъ.)

Переходимъ теперь до руско-турного). Ції въ Буковинѣ. Коли пригадаєшъ горецівъ людей, то заразъ за майже всѣ суть Галичанами, а если то уніятами; православныхъ або, котрій себе причислюють до Русиновъ, такъ мало, що почисливши ихъ на пад. Факть той, що руско-народный проводъ о. інтелигентнїи Русини уніятъ, викорис-тують проводирѣ Ромуновъ и влобно підсузую інтелигенції намѣрене зробити атентат на православну релігію. Розумѣється, що інтелигентнїи Русини уніятъ о тѣмъ зовсѣмъ не думаютъ: иль іде лише о народно-просвѣтнѣ розбудженіе руского народу, а не о релігію; Русинъ нехай собѣ буде чи уніатомъ, чи православнимъ, нехай исповѣдує таку вѣру въ якій родився, щобъ только бути щиримъ Русиномъ, съ єдомъмъ своєю питомою народності.

О загалѣ рускої інтелигенції на Буковинѣ можна, на жаль, сказати, що она стоить нижче відъ інтелигенції въ другихъ краївъ, а навѣть вище въ іншої народної інтелигенції въ самій Буковинѣ. О вѣй можна сказати, що она — съ малими винятками — умѣє лише читати и писати, и то взыскане для свого гомію, посуненого до високої ступени. Безъ почутя народного, безъ самопознання, проживають наші інтелигентнїи люди въ дні на-день, тѣшаться хѣбомъ насущнимъ, — а въ на гадку не вріде имъ якъ наредна справа, не заболить ихъ народне горе, до ихъ сердца не має приступу народна радость; они не почуваютъ насть потрѣби дальнего духовного розсвіту, не вижу іже въ єдівії якъ язикъ, але и въ чужомъ. Словно, мы видимъ лядей, ко-

шомъ обемъ (по 2 листы що два тыждні) подавала крімъ оригінальнихъ повѣстей такожъ переклады "Нещастна" Тургенева, "Кузина Марії" Щедрина и і., обговорювали въ критичніхъ статяхъ В. Лукича, М. Подолинського, Н. Вахнянина и і. прозови сучасної літератури, замѣщували цѣнній матеріали етнографічні та статій історичній і образки географічні о Русі. Стрѣчаемось гамъ такожъ съ новыми письменніями Мих. Надзбручаниномъ, авторомъ большого обему гарно и живо написанихъ Споминокъ зъ поїтву въ Боснії. Щиро бажаємо, щобъ Надзбручанінъ і дальше обогащавъ нашу слозеності здрійми творами свого письменного пера. Замѣщаючи крімъ згаданихъ статій вѣдомості зъ наукъ природнихъ, археології, штуки, промислу і всічину, старалася "Зоря" вдоволити всѣмъ потребамъ читаючої публіки.

Другимъ огніщемъ,коло котрого скупились молоді сили галицькій і давній українській письменники, звѣстні наші публіцизъ зъ "Правды", ілюстрований юмористичній літературно-науково-політичній "Свѣтъ". Тутъ находимо проявленіе бльшої повѣсті "І. Франка", "Борислава" і "Смѣїся", (дої около 10 листовъ печ.) написаної справлещенімъ талантомъ. Не має здатися въ подрібну оцінку тымъ бльшо, що повѣстъ єще не скінчена, однакъ признати треба, що талантъ і. Франка тутъ єще красше відівся, якъ въ іншихъ дотеперѣшніхъ повѣстяхъ і картинахъ зъ життя Бориславськихъ і жільбъ-капітальстовъ. Характери вельми реальні, дѣйство розвивається живо і інтересно, языкъ гарний і чистий. Замѣтилось только, що авторъ о столько хибивъ проти реализму, виставивши роботи Бориславськихъ, але іхъ громадъ Бенеда, муларського трагедії "Фавстъ", о котрому въ критиції

окрімъ 50 печатніхъ листовъ "Бібліотеки наизнам.", повѣстей", въ котрой замѣщено повѣсть К. Диміса "Новорічній дзвінъ", із томову шведську повѣсть Д. Адама "Грошъ а праца", згадаючи про виданіе накладомъ "Дѣло" В. Барельського галицькіхъ образкій "Безгальане сватанье" і Н. Гоголя "Мертві душі", дальше і. Франка переказъ I частії Гетої

Опідъ словеснай працѣ астрійскихъ Русиновъ въ роцѣ 1882.

(Головна причина малогъ успѣху галіцькихъ народныхъ работъ. Потреба органічнай працѣ. Задача рускай журналистики. Потреба щодногъ третіхъ народныхъ работъ. Переглядъ рускихъ часописей въ р. 1882.

(закінч.)

"Правотарь" єсть безперебо дуже цінне и дуже потребне виданцтво і дедакція "Батьківщина" і "Господаря і Промышленника", крімъ видали общ. Качковскаго, — треба інтелігентнімъ Русинамъ єще пошовити та вище указаній а такъ пекучі задачи народної просвѣтѣ, щобъ рускій народъ успѣшио подвигнувши въ просвѣтѣ. А треба се тымъ бльше и тымъскорѣше зробити, що только въ той способъ можуть Русини обезпечити свої народъ противъ можливого склінення народної просвѣтѣ руского народа виданнями въ роцѣ погасшого "Switla", а тепер зновъ ново утвореної і величезніхъ засобами матеріальними засмотреною "Maciegiu pol.". Интелігентнїи Русини повинніи постіти, що тепер не можна всю просвѣтѣ право складати лише на видѣль товариствъ, якъ єси доїсі водилося, або на поідніхъ людяхъ, що і доїсі зъ всѣхъ силь своїхъ працювали для народної просвѣтѣ, — але що наспіла пора въсѣмъ інтелігентнімъ членамъ просвѣтніхъ товариствъ — цѣлій рускай інтелігенції активно взятися до працї на поля народної просвѣтѣ.

Творы літератури белетристичної працювали головно въ двохъ літературно-науковихъ часописахъ лівобережніхъ "Зоря" і "Свѣтъ". Перша зъ нихъ згромадила скінчної котрой звѣстній письменникъ Д-ра І. Шараневича, Д-ра О. Огоновскаго, Дениса із наїд Серета, Н. і Ів.

день и въ гимназии
и школы литературы въ
въ Галацкій, — за съ-
мѣнду также отшельникъ, —
лько чѣмъ, яко подъ гим-
назиою у молодежи вѣжливъ-
хъ юдѣй, не разбуджутъ высокихъ
умъ, сгущають въ кругъ народного добра-
щту, народного щастя; тоже юдѣйство коли-
молодежь искать краинъ вымѣнческихъ живопис-
телей, ужъ съ первымъ изъѣльемъ, — то ту-
решни молодежь скрбъ на скрбъ перенес-
етъ изъ ветушиши лишь въ университе-
теть обчиляютъ дохдь въ своего будущего завѣ-
Туть заранѣе видно, до чого може дѣлости-
выхъ земель, котре въло себѣ задачу придумуш-
ваги веншу градку о народности. Руениы и-
тогъ наиболѣшіе тратитъ. Ромунии дѣлъ си-
лы и духа молодежь приходачь въ Сучавы-
ба и въ самыхъ Черновицахъ находятся агита-
торы, шо венкими средствами продукуютъ ро-
мунъскихъ патріотовъ. Примѣромъ одинъ ка-
тихитъ — и то рускій! — добавивши таланты
у одного руского хлопца, ажъ до батька не-
сено ъадивъ, щобы склонити хлопца записа-
ти не на рускій а на ромунъскій языкъ. Въ
7-мой и 8-мой класъ сей катихитъ выкладве-
религію по иѣзеки замѣсть по руски... А у-
нась нема людей, котрѣбы не то вже за много
дѣлали, але бодай свои обязанки гдно поонили.
Що въ того выйде, гдѣ предвидѣти. Хиба
ако чудо пробудить Руении въ просоне...

При такихъ обстоятельствахъ тихо говорятъ о просвѣтѣ народной и подвиги народу. А съ гордостью мыслю обиды, что народъ рускій, хоть лишенный морального проводу, перевыенная культурою своихъ сусѣдовъ Румуніи, — тов бачимо найлучше тамъ, где обѣ народности стыкаются. Десятки сель, которыхъ передъ 50 лѣтами были чисто румунійскими русчинами и нынѣ суть чисто-русскими, старшій люде еще вѣдмутъ, икъ то колись въ тыхъ селахъ говорилоси лишь „волошки“.

Въ таѫмъ то стаѭь буковиньска Русь вступила иъ рѣкъ 1882.

(Далее буд.)

ПЕРЕГЛЯДЬ ПОЛТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорська Монархія.

(Рада фермака) зновъ розпочала свою роботу; поки що діяльність її концентрується въ комісіяхъ, бо для обрадъ въ поїздій палатъ нема достаточного матеріалу. Правительство внесло заразъ на першому засіданню (15 с. ж.) проекти великихъ реформъ фінансовихъ для усунення дефіциту. Тільки проекти об'єднують: законъ о податку заробковому; законъ о оподаткуванні предпринятій заробковыхъ, обо

сѣчень 1883), а праска Politik подала жалуишаго року въ свойъ фейлетонъ.

твору словесного. Сколько же то молодёжи дробной и старшой, сколько девчачьи русскихъ мусытъ зъ того поводу обходитись безъ читомого, здорового корму або хватати за чужій?! Тутъ разкрывась широке, маже не торкане поле дѣяльности для нашего педагогичнаго товариства, которое нынъ скорше повинно бъ приняться за отновѣдніе выданія литературно-педагогичнаго для русской молодёжи мужеекон и женъекон, повинно управляти ся Нѣмцѣ звуть, Jugendliteratur у властивомъ этого слова значеню, бо такоже у насъ досягнема. Оттакъ належалобъ такоже органъ товариства розширить и поставить на такій степень щобъ онъ отновѣдавъ свою стойностею подобнаго рода выданіемъ иныхъ народовъ та заступитъ интереса педагогично-дидактичнаго не только школы народныхъ але и середныхъ и домашнаго выхованія, а въ тыхъ звертавъ бачнобъ передовоїми на разумну и хосенну науку языка русского, такти занедбованого и духо трактованого по гимназіяхъ

Для дополнения образу наукової праці австрійськихъ Русиновъ згадали ще мусимо про розконы археологичні нашого ученого и трудащого историка Дра И. Шараневича підъ Галичъ довершеної при помочи О. Даврецкого, котрий чимало причиняюся до розъяснення нашої минувшості, дальше про винайдене новою носкою лампою електричної Дра Івана Пуллю, доцента університету и директора електро-техничного бюро у Бѣднѣ, и Дра Гербачевскогого, асистента клініки у Бѣднѣ, важне для медичної открытьє квасу мочевого. О тыхъ многоажныхъ здобуткахъ для науки всеесвѣтної, про котрий заговорили живо хвоя сферы, погодили мы

Класс	Численный договор	Податок
1	600 до 700 зр.	4-20
2	" 700 " 800 "	5-90
3	" 800 " 900 "	7-60
4	" 900 " 1.000 "	9-30
5	" 1.000 " 1.100 "	11-00
6	" 1.100 " 1.200 "	12-70
7	" 1.200 " 1.300 "	14-40
8	" 1.300 " 1.400 "	16-10
9	" 1.400 " 1.500 "	17-80
10	" 1.500 " 1.700 "	20-40
15	" 2.500 " 2.700 "	39-20
20	" 3.800 " 4.100 "	70-60
25	" 5.400 " 5.800 "	118-00
30	" 7.600 " 8.200 "	187-00
34	" 10.000 " 11.000 "	265-00
39	" 15.000 " 16.000 "	415-00
44	" 20.000 " 22.000 "	580-00
49	" 30.000 " 32.000 "	880-00
54	" 40.000 " 44.000 "	1210-00
59	" 60.000 " 64.000 "	1810-00
64	" 80.000 " 86.000 "	2440-00
68	" 104.000 " 110.000 "	3160-00
74	" 140.000 " 150.000 "	4300-00
Сумма		55

Дальше нарастаютъ классы въ той способѣ, что
отъ каждойхъ 10.000 зр. платитъ 300 зр. лично-
доходового податку.

Шацункова комиссія може для податниковъ, которыхъ чистый доходъ не выносить больше иль 1000 зр., зинжити податокъ до слѣдующей наименованной суммы, а коли надлежать до наименованной суммы, зинжити иль податокъ до половины, въ случаѣхъ надвычайныхъ (иль мають много дѣтей, удержанную убогу родину, долго хоруютъ або потерпѣли ико нещастіе). Лично-доходовый податокъ начиняется иль 4 ратахъ квартальныхъ. Для определенія сего податку постановленій: а) комиссіи поштовой, а въ жъотахъ надъ 10.000 жителей комиссіи жѣнцевъ; б) комиссіи краевъ. Членыъ комиссіи поштовой половину выбираютъ гдѣакіи податники иль поштѣ а половину именує министерство фінансовъ. Прочій постановленія проекту сего закона, складающагося зъ 36 §§-овъ помимо, боякъ оказано, опозиція противъ него есть иль паять послѣдъ велика и замѣнно богато иль иными буде змѣнъ. II. Законъ о податки заработной

Парижъ неогиданыхъ выступлена

Пароль неожиданнымъ выступленьемъ имя Жерома Наполеона (стрипного брата Наполеона III). Того же дня появился на передицѣю Faubourg Saint-Germain въ пас Ендре.

въ свою честь докладнѣйше справоздание нашимъ
Вп. Читателямъ.

Наконецъ згадаємъ тутъ о плодахъ, котрій
збігли вправдѣ на чужій пивѣ, але управлінії
нашими роботниками. Думася тутъ про розправу
Дра И. Шараневича „O latopisach i kroni-
kach russkich XV. i XVI. w.“ въ роцникахъ ака-
демії наукъ въ Краковѣ и Ю. Федыковича пре-
красный переоппѣнь рускихъ поетичныхъ творбъ
п. з. „Am Tscheregessch, Gedichte eines Uzulen“
выданий въ Чернівцяхъ.

Такъ съ супокожъ можно глядѣти на ту словесную работу австрійскаго Русинова*) въ упłyвшомъ роцѣ съ тѣмъ переосвѣщеньемъ, що мимо материальнаго недостачи, мимо рожнородныхъ перепонъ не проходитъ илько дорогого часу съ заложенными руками. Правда, не все зроблено до конца, неразъ та не одно зроблено власне такъ, якбы не треба робити, богато дещо засохнуть въ недбайко зробити, а всежъ таки можно сказать себѣ съ внутрѣшнимъ вдоволеніемъ, що ступни-лисъмо зновъ напередъ въ развою нашей словесности народлон. Чимъ болѣшій кругъ руской су-спольности обгортае свѣдомость национальна, тѣмъ ученьшийше поступае напередъ наша словесна праця, бо до данныхъ сподвижниковъ прибывають що разъ новій разбуджей и живой силы.

Лишачи себѣ обговоръ деяниѧ иныхъ
правовъ руского народного житя иѣже Русинами
австрійскими до одной зъ дальнѣихъ статій, раз-
глажемо въ слѣдующой отатіи словесну працю
Русинъ українскихъ.

*) Въ працѣ той брала наибóльшу участъ Галицкъ Руы, менше Буковиньска, а на Угорской Руси и слѣдъ волковъ работы словесной за-
губы.

